

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.: 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.30

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

Święto Ofiarowania Pańskiego - Święto Matki Bożej Gromnicznej /2 luty/

„Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Kościół wszystkim ważniejszym wydarzeniom z życia Chrystusa daje w liturgii szczególnie uroczysty charakter. Święto Ofiarowania Pana Jezusa należy do najdawniejszych, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w., a więc zaraz po ustaniu prześladowań. Dwa wieki później pojawiło się również w Kościele zachodnim. Tradycyjnie dzisiejszy dzień nazywa się dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodom towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: "Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela" (Łk 2, 32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa - Światłość świata [...]"

Źródło: <https://breviarz.pl/czytelnia/swieci/02-02.php3>

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM

- wtorek godz. 18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 19.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy wtorek
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

7. FRANCIUSZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH

- druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o
godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz
zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i
praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane,
żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Wiktoria Lemańska – 19 XII
2. Nina Rudzińska – 25 XII
3. Aleksander Rudziński – 30 XII
4. Rozalia Łążyńska – 15 I
5. Oskar Grędziński – 15 I

2. POGRZEBY

1. Kazimiera Kowalkowska – 18 XII
2. Mirosława Michalska – 31 XII
3. Zofia Szałkowska – 31 XII
4. Jadwiga Zawadzka – 4 I
5. Wanda Laskowska – 4 I
6. Peter Anton Krasiniński – 13 I
7. Piotr Stawiarski – 25 I
8. Benedykt Kazimierz Komacki – 26 I

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Jej wieczne
spoczywanie**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS NR 163 LUTY 2022

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Fot. obyczaj-nasze.pl

OFIAROWANIE PAŃSKIE

**„Bo moje oczy ujrzały
Twoje zbawienie,
któreś przygotował
wobec wszystkich
narodów”.**

Wyteżam wzrok, jak
Symeon, aby Twoje
zbawienie, Panie w moim
życiu zobaczyć.

Przygotowałeś je dla
narodów. Przygotowałeś
je i dla mnie. Dziś
ofiarowujesz mi siebie,
bym zrozumiał, jak
bardzo zależy Ci na mojej
duszy. Wyteżam zatem
wzrok. Szukam Twoich
oczu. Widzę, jak z miłości
dla mnie oddajesz
wszystko, co masz, abym
mógł być zbawiony,
abym mógł być blisko
Ciebie. Abym mógł żyć.

„Światło na oświecenie pogan”

Człowiek został obdarzony naturalnym zmysłem wzroku, aby dzięki oczom jako organem cielesnym kontaktować się z otaczającą rzeczywistością tego świata. W naturze ludzkiej istnieje jeszcze inne, głębsze spojrzenie. Mówiąc metaforycznie (obrazowo) chodzi o wzrok duchowy, który dzięki odpowiedniej nadprzyrodzonej pomocy jest zdolny dosięgać rzeczywistości przekraczającej wymiar tego, co postrzegalne zmysłami. Chodzi o spojrzenie „oczami serca”, aby doświadczyć światłości nie z tego świata – światłości, która ma swe źródło w Tym, który jest Światłością ze Światłości, Bogiem prawdziwym z Boga prawdziwego, współistotnym Ojcu. On, przyjmując naturę ludzką, przychodzi, aby każdy człowiek rozpoznał w Nim, tak jak starzec Symeon z fragmentu Ewangelii czytanej na Święto Ofiarowania Pańskiego, „Światło na oświecenie pogan”.

Wychodząc z zamkniętego, ciemnego pomieszczenia, człowiek nie jest w stanie od razu spojrzeć na bijący blask światła. Jego oczy, które tkwiły w ciemności, wymagają stopniowego przyzwyczajenia się do oglądania jasności. Podobnie jest z duchowym wzrokiem człowieka uwikłanego w ciemność grzechu pierworodnego. Oczy jego serca nie są zdolne same z siebie oglądać pełnię blasku, który jest darem w światłości wiekustej po przekroczeniu progu śmierci. Stąd też w ludzkiej ciemności wkracza Chrystus – „Słońce sprawiedliwości”, aby swymi promieniami uzdrawiać duchowy wzrok grzesznika, prowadząc go po drogach tego świata. Wcielony Syn Boży jako „Światłość świata” udziela swego światła przez modlitwę, Słowo Boże i sakramenty Kościoła Katolickiego, aby oczy serca coraz więcej widziały i były kiedyś zdolne przyjąć pełnię jasności w bezpośrednim oglądzie Boga twarzą w Twarz.

Codziennie staję przed możliwością chłonięcia tego światła, które nasycy prawdą i miłością, abym został uchroniony od wiecznej ślepoty.

ks. Marcin Kania

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

**Módlmy się w intencji zakonnic i innych kobiet konsekrowanych –
dziękując im za ich misję i odwagę – aby nadal odkrywały nowe
odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.**

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30 - 16.30**

LITURGIA SŁOWA

02 II – środa, Ofiarowanie Pańskie, święto, Dzień Życia Konsekrowanego Mt 3,1-4;Ps 24; (Hbr 2,14-18); Łk 2,22-40

06 II – 5 Niedziela Zwykła Iz 6,1-2a,1-8; Ps 138; 1 Kor 15,1-11; Łk 5,1-11

11 II – czwartek, NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego, 1 Kor 11,29-32; 12,10; Ps 81; Mk 7,31-37

13 II – 6 Niedziela Zwykła Jr 17,5-8; Ps 1; 1 Kor 15,12.16-20; Łk 6,17.20-26

14 II – poniedziałek, Świętych Cyryla i Metodego, Patronów Europy, święto Dz 13,46-49; Ps 117; Łk 10,1-9

20 II – 7 Niedziela Zwykła 1 Sm 26,2.7-9.12-13.22-23; Ps 103; 1 Kor 15,45-49; Łk 6,27-38

22 II – wtorek, Katedry św. Piotra Apostoła, święto 1 P 5, 1-4; Ps 23; Mt 13,16-19

27 II – 8 Niedziela Zwykła Syr 27,4-7; Ps 92; 1 Kor 15,54b.-58; Łk 6,39-45

02 III – Środa Popielcowa Jł 2,12-18; Ps 51; 2 Kor 5,20-6,2; Mt 6,1-6.16-18

SŁOWO NA NIEDZIELE

/komentarz o. M. Legan OSPPE/

06 II – Łk 5,1-11. Obfitość.

W codzienności człowieka obfitość nie jest czymś zwyczajnym ani naturalnym. Obfitość to przymiot Boski. Znak Królestwa Bożego, coś, co wymyka się naszemu rozumieniu. Życie ludzkie oparte jest raczej na ciągłym lęku, stracie, czuwaniu, by niczego nie zabrakło, na staraniu. Gdy Piotr zobaczył więc obfitość ryb, ogarnęło go przerażenie. Wpadł w panikę. Zaczął wyznawać, że jest grzesznikiem, bo wypełnione sieci były dla niego znakiem

mesjańskim. Jego zdumienie było zapowiedzią wielkich dzieł, które dokonały się w jego życiu i mają dokonać się w naszym. To właśnie Krew Chrystusa obficie wypływa z Jego ran, aby obmyć grzechy całej ludzkości. Ta właśnie obfitość zdumiewa do dzisiaj. **Panie Jezu, Otwórz moje oczy, bym dostrzegł Twoją hojność i wielbił Twoje imię. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.**

13 II – Łk 6,17.20-26. Dwie drogi.

Jezus opiera swoje nauczanie na klarownym przekazie o dwóch drogach, których wybór determinuje dalsze losy człowieka. Kontrast jest tu wyraźny i oczywisty. Dzisiejszy fragment dotyczy błogosławieństwa i przekleństwa. Chodzi więc o wybory fundamentalne. Droga życia albo droga śmierci. Zasada kontrastu nie wyczerpuje się jednak w zestawieniu przeciwstawnych określeń, ale sięga o wiele głębiej. Jezus przeciwstawia powszechne i powierzchowne rozumienie szczęścia, jak bogactwo, sytość, śmiech, dobrą opinię szczęściu prawdziwemu, nieprzemijającemu, którego dawcą jest sam Bóg. **Panie Jezu, Pomóż mi wybierać drogę życia opartą na Twoich błogosławieństwach. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.**

20 II – Łk 6,27-38. Wyróżnik

chrześcijaństwa. Pobożni Żydzi dodali do Dekalogu 613 przepisów prawa i w swojej gorliwości wielu z nich stara się je wypełniać. Wierni mużulmanie pięć razy dziennie bez względu na miejsce i okoliczności, odrywają się od zajęć i wezwani, rozpoczynają modlitwę, z twarzą skierowaną ku Mekce. [...] Może jesteśmy słabsi od Żydów od wypełniania prawa, mniej gorliwi w modlitwie od mużulmanów[...]. Co więc wyróżnia nas chrześcijan naśladowców Jezusa? [...] wybaczymy naszym wrogom i kochamy naszych nieprzyjaciół. **Panie Jezu, uczysz mnie przekraczać moje możliwości. Wiesz, że nie**

umiem kochać tych, którzy mnie ranią, ani wybaczać tym, którzy mnie nie kochają. Daj mi łaskę, aby Twoje wezwanie stało się dla mnie ciałem. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

27 II – Łk 6,39-45. Spojrzenie

pełne miłosierdzia. Obraz belki w oku człowieka to literacka przesada. Jednocześnie bardzo trafna, ponieważ ukazuje, jak głęboko i intensywnie człowiek potrafi oszukiwać samego siebie. Z twarzą ukrytą pod maską wciąż potrafimy krytykować innych, odgrywać rolę zdystansowanego i sprawiedliwego sędziego. Paradoksem jest, że zapominamy, jak przenikliwe jest spojrzenie Boga, który zna prawdę o nas. On jeden, widząc drzazgi i belki w naszych oczach wytrwale uczy nas spojrzenia pełnego miłosierdzia. **Panie Jezu, obraz, którym mnie dziś napomniałeś, uświadamia mi, że osądzając, dodaję cierpień do Twojej krzyżowej drogi. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.**

KATECHEZA

ŚW. JANA PAWŁA II

CZY CIAŁO LUDZKIE MOŻE BYĆ PRZEDMIOTEM DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO. C. d.

Są na przestrzeni różnych epok, poczynając od starożytności, zwłaszcza w wielkim okresie klasycznej sztuki greckiej, dzieła sztuki, mające za temat ciało ludzkie w jego nagości - a których oglądanie pozwala nam się skupić na całej prawdzie człowieka, na godności i pięknie, także ponad zmysłowym, jego męskości i kobiecości. Dzieła te noszą w

sobie ukryty pierwiastek sublimacyjny, doprowadzający widza poprzez ciało do całej osobowej tajemnicy człowieka. Obcując z takimi dziełami, gdzie nie czujemy się zdeterminowani ich treścią w kierunku pożądanego patrzenia z Kazania na Górze, uczymy się owego oblubieńczego sensu ciała, który jest odpowiednikiem i miarą czystego serca. Ale są także dzieła sztuki, częściej reprodukcje, które budzą sprzeciw w sferze osobowej wrażliwości człowieka, nie ze względu na swój przedmiot, ciało ludzkie bowiem samo w sobie ma zawsze swą niezbywalną godność, ale ze względu na jakość czy sposób jego odtworzenia, ukazania, przedstawienia artystycznego. O tym sposobie, o tej jakości mogą stanowić różne współczynniki dzieła czy reprodukcji, a także wielorakie okoliczności, często natury czysto technicznej niż artystycznej. Wiadomo, że poprzez wszystkie te elementy staje się dostępna dla widza, słuchacza, czytelnika sama podstawowa intencjonalność dzieła sztuki lub wytworu odnośnych technik. Jeśli nasza osobowa wrażliwość reaguje sprzeciwem, dezaprobatą, to dlatego, że w owej podstawowej intencjonalności odkrywamy równoczesne sprowadzenie go na pozycję przedmiotu, przedmiotu użycia, który ma służyć zaspokojeniu samej pożądanłości. A to sprzeciwia się godności człowieka również w intencjonalnym porządku sztuki i reprodukcji. Przez analogię należy odnieść to samo do różnych dziedzin twórczości artystycznej a także do różnych technik audiowizualnych. Encyklika Pawła VI „Humanae vitae” mówi z naciskiem o tworzeniu klimatu sprzyjającego czystości – chce zaś przez to powiedzieć, iż przeżywanie ciała

ludzkiego w całej prawdzie jego męskości i kobiecości winno odpowiadać godności tego ciała oraz jego znaczeniu w budowaniu komunii osób. Rzec można, iż jest to jeden z podstawowych wymiarów ludzkiej kultury rozumianej jako uszlachetniająca afirmacja tego, co ludzkie. Dlatego też poświęciliśmy ten krótki szkic sprawie, którą w skrócie można by nazwać etosem obrazu. Chodzi o obraz, który służy szczególnie „uwidzialnieniu” człowieka, co należy zrozumieć w sensie mniej lub bardziej bezpośrednim. „Uwidzialnia” człowieka obraz rzeźbiarski lub malarski, w inny sposób uwidzialnia go przedstawienie teatralne czy pokaz baletowy, w inny sposób film, a dzieło literackie na swój sposób zmierza również do wywołania wewnętrznych obrazów posługując się zasobami ludzkiej wyobraźni lub pamięci. I stąd też tego, co nazwaliśmy etosem obrazu, nie można rozpatrywać w oderwaniu od korelatywnego członu, który trzeba by nazwać etosem widzenia. Pomiędzy jednym a drugim członem zawiera się cały proces komunikacji bez względu na to, jak szerokie kręgi zatacza owa komunikacja, która w tym wypadku zawsze jest „społeczna”. Tworzenie klimatu sprzyjającego czystości obejmuje oba te człony. Dotyczy sprzężenia zwrotnego, które zachodzi pomiędzy obrazem a widzem. Pomiędzy etosem obrazu a etosem widzenia. O ile tworzenie obrazu w rozległym i zróżnicowanym znaczeniu tego słowa nakłada na autora, artystę czy odtwórcę, zobowiązania natury nie tylko estetycznej, ale także etycznej, o tyle „widzenie” rozumiane wedle tej samej szerokiej analogii nakłada zobowiązania na tego, który jest odbiorcą dzieła. Autentyczna i odpowiedzialna twórczość artystyczna stara się przezwyciężyć anonimowość ciała ludzkiego jako przedmiotu bez wyboru, szukając wyżej na drodze twórczego trudu takiego artystycznego wyrazu

prawdy o człowieku w jego kobiecości i męskiej cielesności, która zostaje zadana widzowi, a w szerszym zakresie, każdemu odbiorcy dzieła. Od niego więc z kolei zależy, czy zdobędzie się na własny wysiłek, ażeby przybliżyć się do tej prawdy, czy też pozostanie tylko powierzchownym konsumentem wrażeń wykorzystującym spotkanie z anonimowym ciałem- tematem na poziomie samej zmysłowości, która sama z siebie reaguje na swój przedmiot właśnie bez wyboru. Na tym kończymy cały ten doniosły rozdział naszych rozważań o teologii ciała dla których punktem wyjścia są słowa Chrystusa Pana z Kazania na Górze. Są one ważne dla człowieka wszystkich czasów, dla człowieka historycznego. Są ważne dla każdego z nas. Rozważania o teologii ciała nie byłyby jednak kompletne, gdybyśmy nie uwzględnili innych jeszcze słów Chrystusa, tych mianowicie, w których odwołuje się On do przyszłego zmartwychwstania. Tym przeto słowom postaramy się poświęcić następny cykl naszych rozważań.

MÓWIĄ WIELCY

Nie ten doskonały, kto dobrze zaczyna. Bóg błogosławi tym, którzy dobrze kończą.

/św. Bazyli Wielki/

MODLITWA ZA KAPŁANÓW

Najwyższy Kapłanie, Jezu Chryste, obdarz naszych Kapłanów swą mocą i miłością. Uzbrój ich w cierpliwość i wyrozumiałość wobec ludzkiej słabości. Daj im niezłomne męstwo w walce z wszelkim złem. Naucz ich pasterskiej troski o zaginione owce i uczyni światłymi przewodnikami na drogach naszych zwątpień i załamania. Zanurz ich w swojej świętości, aby ich życie było ciągle żywym znakiem, w którym ludzie rozpoznają Ciebie, Panie. Amen.